

Lasten kasvatus valtion asiaksi

Eritissä aikasemmissä kirjoituksissa olemme käsitelleet kysymyksiä, jotka koskevat naisten palkkatyötä ja perhettä sekä perhetalouden häviämistä. Näissä kirjoituksissa olemme tulleet siihen lopputulokseen, että nainen ei enään ole se perheen äiti ja kodin hoitaja, joka hän oli ennen suurteollisuuden kehittyä. Perheen äiti tätä nykyä on ansiotyössä. Kotitalous häviämistään häviää ja sen mukana entisajan perhekin. Selvittämättömäksi on vielä jäänyt se selkeä, miten käy lasten kanssa silloin kun entinen perhemuoto häviää.

Nykyisessä yhteiskunnassa jo nimmemme, ettei lasten kasvatus enään kuin pieneltä murto-osaltaan ole ollut perheen tehtävänä. Yläluokan lasten hoito ja kasvatusta on siirretty palkkatulle palvelijoille ja alaluokan lapset ovat heitettynä kadulle oman omensa nojaan äidin ja isän ansiotyön vuoksi. Silloin kun työläisvanhemmilla on mahdollisuus lähettää lapset kouluun, kasvattaa koulu heitä, eivätkä siis vanhemmat.

Vaikka todellisuus jo nyt on tällainen, kaunistuvat useat työväenluokan äiditkin sitä ajatusta, että heidän pitäisi tulevassa yhteiskunnassa luopua lapsistaan ja antaa ne valtion huollettavaksi ja kasvatettavaksi. "Minä ainakaan en tulisi luopumaan lapsestani!" — kuulee usein smottavan. Näin puhelevat ne äidit, joilla vielä nykyisissä oloissa on jonkinlainen mahdollisuus hoitaa kotiaan ja lapsiaan. Mutta työväenluokan kokonaisuuteen nähden tällainen tilanne on poikkeuksellinen. Suurin enemmistö kaupunkien, jopa maaseudunkin köyhällistöistä ei ole tilaisuudessa sitä enään tekemään, jonka vuoksi pienen vähemmistön olosuhteet eivät voi olla määrällisesti tässä tapauksessa.

Situaatio muuttuu naisen asema kommunistisessa yhteiskunnassa silloin suuntaan, että hänen tulee suorittaa yhteiskunnallisesti hyödyllistä työtä ja me olemme näitä kysymyksiä koskevista edellisistä kirjoituksista tulleet siihen lopputulokseen, että **perheen ja kotitalouden hoito ei ole**

enään yhteiskunnallisesti hyödyllistä työtä, vaan että se on yhteiskunnallisten voimien tuhlausta. Nainen muuttuu yhteiskunnalliseksi työtehtäjäksi, jonka täytyy suorittaa oma osansa yhteisestä työstä. Nykyinen järjestelmä heittää ansiotyössä käyvien äitien lapset kadulle, mutta tuleva yhteiskunta katsoo lasten hoidon ja kasvatuksen kuuluvan sen kunniatehtäviin.

Kapitalistinen järjestelmä velvoittaa ja kiilottaa työväenluokkaa synnyttämään lapsia, mutta se jättää lasten huoltamisen perheiden yksityisasiaksi kokonaan.

Vanhempien huolehtiminen lapsistaan nykyisen järjestelmän vallitessa on jakautunut pääasiallisesti kolmeen tehtävään: 1) pikkulasten hoitoon; 2) lasten kasvattamiseen ja 3) heidän opettamiseen. Opettaminen kouluissa on ollut valtion asia jo nyt, sillä työväestön kurjat olot ja niistä johtuvat vaatimukset ovat jo kapitalistisenkin valtion pakottaneet perustamaan lasten kasvatuslaitoksia. Mitä kehittyneemmät ja järjestyneemmät eri maissa työläiset ovat olleet, sitä enemmän ovat he vapautuneet lastensa hoidosta ja kasvatuksesta. Mutta kapitalistiluokkia ei ole rohjennut mennä liian pitkälle työväenluokan vaatimusten täyttämiseksi, koska se edistisi sen kautta perheen hajoamista. Porvarillinen yhteiskunta tekee tärkeitä laskelmia siitä, että entisajan perhemuoto, jossa nainen on orja ja jossa mies vastaa perheen ylläpidosta ja hyvinvoinnista, on paras keino työväenluokan vapauttamiseksi ja vallankumouksellisen hengen tukahduttamiseksi. Huolehtiminen perheestään pakottaa miehen olemaan nöyränä ja alistamaan kapitalistille. Sillä mitäpä isä ei tekisikään, jos hänen lapsensa kärsivät nälkää!

Tulevaisuuden yhteiskunta, vaikka perustuu sille pohjalle, että lapset kuuluvat valtiolle, ei kuitenkaan riistä lapsia vanhemmiltaan. Oma äitinsä, synnyttäjänsä, saa hoitaa ja imettää häntä. Sitä varten järjestää kommunistinen yhteiskunta laitoksensa ja äitien sekä lasten suojeluksen niin, että äideillä on tilaisuus ja mahdollisuus imettää lastensa ja antaa hänelle hoitoa, mahdollisuus

mitättömän pienen huomion. Näistä äideistä enemmistö kuin 30:llä prosentilla on ruokavieraita ja vuokralaisia ja jäljellä oleva 7 prosenttia työskentelee kodin ulkopuolella." Yksi tärkeimmistä seikoista, joka pakottaa rajoittamaan nuorten kasvatuksen on vanhempien kykenemättömyys enempää hoitamaan ja huoltamaan lapsiansa sen jälkeen kun nämä ovat suorittaneet alkeellisen koulunsa. On hämmästyttävää panna merkille se seikka, että useat vanhemmat valehtelevat lapsensa iän, saadakseen näille työupakirjan. Seurauksena tästä on, että lapset otetaan pois kouluista useimmissa tapauksissa ennen kuin nämä ovat päässeet kuudennelle luokalle ja lähetetään avustamaan pienipalkkaisia vanhempiensa ylläpidokseen.

"**Köyhien** vaikeudet. Sodan päätyttyä on koulusta kesken oppijaksoa otettujen lasten lukumäärä lisääntynyt suuresti. "Suuri osa köyhemmistä ei käy kouluun kuin neljä viikkoa. Tämä ei ole välttämätöntä luontaisten kykyjen puutteen vuoksi. Suureksi osaksi se johtuu sen tuen puutteesta, jota perhe vaikutuksellaan koululle antaa, ja jota usea köyhä perhe antaa. Se johtuu myös suureksi osaksi siitä seikasta, että köyhien perheiden lasten fyysillinen tila on usein niin huonossa kunnossa, etteivät ne kykene käyttämään hyväkseen sitäkin pientä opetusta, mikä koulun antaa. Sadat heistä menevät kouluun joko ilman aamiaista tahi ilman kahvia ja leivosta. Varsinaisen terveydenhoidon puutteesta sil-

tydillä yhteiskunnallinen työ liittyyden tehtäviin.

Nykyisin lapset ovat taakkana, josta onkin seurauksena syntyväisyyden rajoittaminen, yksi- ja kaksi-lapsi-järjestelmät. Syntyväisyyden rajoittaminen on saanut laajan jalansijan jo edistyneimpiin työläisainesten keskuudessa. Tämä ei suinkaan johdu siitä, etteivät nämä työläisäidit haluaisi nauttia äitiyden jalostavasta ja ihanasta tehtävästä, vaan yksinkertaisesti siitä syystä, että nykyisillä työläisen ansiomahdollisuuksilla ei kannata lisätä perhettä. Kommunismien yhteiskunta vapauttaa äidit ja isät tästä epänormaalista liioituksesta julkistamalla yhteiskunnan jäsenteille, että jokaisella ihmisellä on oikeus onneen, rakkauteen ja avioliittoon ja että avioliittoja ei ole peljättävä eikä liioin sitäköön, että nuoret, terveet ihmiset lahjottavat yhteiskunnalle uusia kansalaisia — lapsia. Työn yhteiskunta tarvitsee uusia työvoimia, jonka vuoksi se haluaa terveitä jokatista maailmaan syntyneitä lapsista, jonka se samalla ottaa huolehtikseen, kasvattakseen ja opettakseen.

Sosialismi ei siis hajota perhettä, vaan suo sille ne ilot, jotka kapitalismi on siltä riistänyt.

Työläisnainen, joka antautuu työväenluokan suuren vapautuksen taistelijaksi, tulee oppia ajattelmaan, että tulevaisuudessa ei voi tulla kysymykseen entinen jako, se että tämä lapsi on minun, jolle minä annan kaiken hellyyden ja äidillisen huolenpidon, ja että nuo lapset ovat maapuriin, josta minä en lainkaan viihdy. Tietoisena työläisäidin tulee ajatella vain meidän lapsiamme, kommunistisen tasavallan lapsia.

Tehkäämme siis tiellä terveitä uhkuville lapsuksille, voimakkaalle ja elämäntaloudelle sukupolvelle, jonka tunteita ja elämäntilaa yhteiskunta ei rajoita. Hävitköön entinen perhekuolettavine orjuuksineen. Taistellaamme niiden uusien olojen luomiseksi, joissa äiti kohotetaan yhteiskunnalliseen ihmisarvoon ja jossa lapsi muodostaa kansallisen aarteen. — A. L.

Mujista mitä olet velkaa luokalle.

mät, hampaat, kuulo ja hengityselimet ovat niin viallisia, että ne vaikeuttavat työskentelyä." (Sosiologian professori Edward Cary Hayes, Illinoisin yliopistosta, kirjassaan: Introduction to the Study of Sociology).

Alkeiskoululakki ovat työväenluokan lapset pakotetut tekemään ansiotyötä. Professori Hayes lausuu:

"Erittäin Chicagon koulussa 55 prosenttia viidennen luokan oppilaista tekevät jo ansiotyötä, ansaiten viikossa keskimäärin \$1.18. Neljännessä luokalla olevista 35 prosenttia oli ansiotyössä, ansaiten viikkopalkkana keskimäärin 85 senttiä.

"Toisen luokan oppilaista työskentelee 15 prosenttia, ansaiten keskimäärin 43 senttiä viikossa, ja 12 prosenttia ensimmäisellä luokalla olevista lapsista käytti osan ajastaan teollisuustyöhön, josta saivat viikossa keskimäärin noin 36 senttiä. (Amerikalaisiin kouluun otetaan lapset jo 6 vuoden ikäisinä. Suom. muist.) Käydessään säännöllisesti 25 tuntia viikossa koulua yksi niistä pojista työskenteli yli viiskymmentä tuntia viikossa, neljä neljäkymmentä tuntia, seitsemän poika yli 30 tuntia ja kahdeksantoista yli 20 tuntia viikossa. Nämä lapset ovat useimmiten siveyttä sekä terveyttä rappeuttavissa ammateissa. Katkauppa on köyhien lasten kirous. Pikku tyttöt kaupittelevat purukumia kaduilla puoliyöhön saakka. Juoksupalkin toimivia poikasia lähetetään usein mitä kammottavimpiin turmeluksen pesiin, joissa he tulevat tuntemaan irstaisuuden ja rappeutumisen kaikki asteet." (Jatk.)

Ensimmäisen konventionin päätökset

Nuorten Työläisten Liiton toimesta on ilmestynyt vihkonen, joka sisältää Liiton periaatejulistuksen, ohjelman, säännöt sekä ensimmäisen koko maata käsittävän konventionin hyökkäykset päätöslauseimat. Jokaisen järjestöme jäsenen, joka taitaa englannin kieltä on välttämättömästi hankittava itsellensä tämä vihkonen, jonka hinta on vain 10 senttiä, ja tarkasti tutustuttava sen sisältöön, voidaksemme oikealla tavalla suhtautua nuorisomme toimintaan ja mahdollisuuksemme ja kykyjemme mukaan avustaa sitä. Toverittareissa tullaan myöskin julkaisemaan suomenkielisiä asioita tuostakin tutustuttaksemme lukijoitamme Liiton tärkeimpiin ohjelma-kohtiin sekä päätöksiin.

KIRJEITÄ

SEATTLE, WASH.

Harvoin näkee Toverittareissa mitään meidän kyllämme uutisia, vaikka on niitä kirjenvaihtajia valittu meidänkin joukosta. Eletään sitä täälläkin, vaan ei anneta tietoja muualle maailmalle. Me naiset täällä olemme niin jälessä muista työläisnaisista, syytä kai lienee saamattomuus.

Mutta nyt me Seattlen naiset olemme vähän heränneet unestamme ja olemme suurissa touhissa — **naisjaoston perustamisessa** täällä. S. S. osaston kokouksessa 20 p:nä t. k. valittiin 5 jäsentä naisjaoston perustamista varten, valituiksi tulivat seuraavat henkilöt: Anna Järvi, Liina Peteri, Liina West, Mrs. Ruuska ja alkekirjoittanut.

Torstaina 3 p:nä elokuuta on osaston haallilla Venäjälle lähtevään hyvästijättö-iltamat. Sisälmpääsy on vapaa, mutta ken haluaa, saa antaa rahaa kolehtiin, joka tulisi heldin lääkerahaston kartuttamiseksi. Samana iltana on myös osaston kokous, mutta se on siirretty kello 7:ksi. Tulkaa ajoissa kokoukseen, että voimme sen pitää ennen jäähyväisiltamaa. Kaikki ovat tervetulleita!

Hulda River.

SOUTH PRAIRIE, WASH.

Täällä kantofarmareilla niin kesin aikana on enempi kiirettä kun talvela. Ei kukaan ottanut kirjenvaihtajan tointa vastaan kun kirjuri kuitasi viime kokouksessa sanoen, ettei jouda, kun on käytävä päivät palkkatyössä ja illat hoidettava kotitöitä. Sils siltä näyttäjä, että työläisiä sitä vielä mekin olemme, vaikka luulevat-han ne jotkut olevansa paremmassa asemassa kuin palkkatyöläinen.

Vuosi sitten rakennettiin tänne haali ja onhan sitä ollut jonkunlaista toimintakin viirellä kaiken aikaa. Piknikit onnistuivat kiitettävään hyvin niin huonoon aikaan katsoen. Ohjelmaa oli runsaasti. Puheita palkkatyöläisiltä toverilta J. Rauhalaalta ja Maliselta, runoja, laulua, juttuja oli myöskin. Olsi toivotettava, että saataisiin järjestynyt toiminta tänne, sillä nuorta joukkoa olisi paljon, josta voisi saada innokkaita osanottajia kun vain saisi ja pääsisi alkuun. Tämäkin joukko täällä voisi olla joksiin hyödyksi yhteiskunnalle kun vain olisi yksimielisyyttä, mutta ikävä sanoa, sitä vielä täällä puuttuu.

Sadetta, sitä armasta sadetta, ei ole saatu tänä kesänä juuri pisaraakaan. Heinä tuli vähän ja kaikki maunkin kasvit kuivuvat alkuunsa. Pieni on sils kantofarmarin palkka. Meidän nanttiemme sai soraa tänä kesänä, että nyt pääsee talvelakin kulkemaan jos sattuu joskus sitten satamaan.

O—a L—e.

Toveritar on ainoa suomenkielinen työläisnaisen lehti Yhdysvalloissa ja Canadassa. Tilaa se!

Tilakaa Toverittaren yksityisnumeroita, myykkää ja jakakaa niitä kokouksissa ja iltamissa.

päivälliseen asti ja menevät taaskin, jollei apua ulkoapäin tule, ilman ravintoa.

Oisin he epätoivovasti haluavat ruokaa, mutta eivät silloinkaan voi olla varmoja siitä, että saavat kunnollista syötävää. Monessa köyhässä kodissa olen havainnut sen, että valmo ja äiti, jopa lapsetkin jossain määrin kieltävät itseltänsä ravintoa siitä syystä, että mies ja isä voisi pysyä vahvana ja ravittuna, niin että hän saattaa hankkia heille kaikille katon päänsä suojaksi".

Köyhillä tarkotetaan työläisiä.

Köyhä merkitsee työläistä kapitalistisen järjestelmän tiedemiesten käyttämällä. Edellisessä on merkille-pantavana se, että kirjailija nimitti puutteessa olevia köyhiksi, mainitsemalla samaan aikaan, että perheessä on työssä, mutta siitä huolimatta hän ei kykene hankkimaan perheelleen välttämättömyimpiäkään elintarpeita.

Riittävästi ravitut lapset eivät voi tarkasti seurata opetusta koulussa. Myös on mainittava se runsillinen heikkous, joka on seurauksena kunnollisen vaatetuksen ja asunnon puutteesta, joka on työväenluokan lasten osana. Yhdysvaltain teollisuussuhhteiden komitean kertomuksessa annetaan tästä seuraavia tietoja:

"Tämän asiointilan suuri vakavuus tulee kirjistyneemmiksi tietäessämme, että 37 prosenttia äideistä ovat ansiotyössä ja sen mukaan kykenevämmät autamaan lapsilleen kuin